

הקדמה

אודה ד' מאד אשר זיכני להתעסק בקדשים, לברר מקחן של צדיקים ולהקים שם ושארית לצדיקי עולם. ובתוך רבים אהללנו, מה יקר חסדו אשר גבר עלינו, לחסות בסתר צל כנפי מלאכי עליון, כי עמם מקור חיים ובאורם נראה אור.

ובכן י'ראו ה'צדיקים ו'ישמחו ה'ישרים יעלוזו וחסידים ברנה יגילו, שירו לד' שיר חדש תהלתו בקהל חסידים, בראותם יחד תכלת מרדכ"י, מנחם משיב נפש. ברוך שהחיינו והגיענו לזמן הזה, בהגלות ספרן של צדיקים, דבריהם הם זכרונם, זכר צדיק לברכה.

יראתי בפצותי שיח, מה ראינו על ככה ומה הביאנו הלום, להתעסק בקדשי קדשים ולהגישם בין הבדים. תורת חיים היא לחקקה על לוח הלב, מפי מקובל חכם לאזן מקבל מבין דבר מתוך דבר היתה נמסרת. ומה נמלצו אמרי פי קדושת אחיו, מרן אדמו"ר הזקן מאמשינאו הרה"ק רבי יעקב דוד זצללה"ה זי"ע, על אשר לא העלה על הכתב דא"ח מפי אביהם מרן אדמו"ר הזקן מווארקא זצללה"ה זי"ע: "דעם קונץ פון ווארט ווער וויל דען שרייבען, דעם ברען פון ווארט ווער קען דען שרייבען".

בוודאי נכונים הדברים שבעתיים בתורתו של רבינו, אשר בעיקר בחלק ה'ברען' את קולו שמענו מתוך האש, הלא כה דברי כאש נאם ד'. על זאת יתפלל כל חסיד לעת מצוא, חיים הם למוצאיהם, מוציאייהם בפה. כמה נכספו והשתוקקו צאן מרעיתו לכל הגה היוצא מפיו, לצד עילאה הי' ממלל קולי קולות בשתיקה, כי מלאך ד' צבקות הוא, עתים חשות ולעתים רחוקות היו ממללות. וגם אז רק בקצירת האומ"ר ורמיזת חכם.

אולם תמכנו יסודותינו ב"הסכמות" אחיו מרן אדמו"ר הזקן מאמשינאו זי"ע (על ספר "שם הגדולים החדש"), אשר כתב כן: "ולהזכר בו צדיקי עולם לדורות עולם, וכאן ה'מתים י'ורשים א'ת ה'חיים שגם להם לתועלת שלא ישכח הודם ותורתם עד ביאת הגואל, וזכותם יגן עלינו". מפיו אנו חיים ועל זאת אנו נשענים, תיבות אלו הם שעומדים לנגד עינינו בכלל מלאכת הקודש, ובפרט בספר זה מקדושת אחיו.

חסרי מדע וקצרי שכל אנו, מלהבין ולהשכיל עומק דברות קדשו. גדולים וטובים מאתנו, ענקי עולם ושרפי מעלה, נתייגעו להבין כל תג ותג ממוצא פיו, לעמוד על חקר סוד שיח הנשמע מפיו בקדושה ובטהרה. חיל ורעדה אחזתנו להעתיק דברות קודש כאלו, עליהם הכריז מרן אדמו"ר הק' רבי בעריש מביאלא זצללה"ה זי"ע כי בשמיעתם הבין כמה דפים בספר הקדוש 'פרי עץ חיים', בהם נתייגע כבר זמן זמנים טובא. אולם אנהירו לעיינין

מה שכתב הרב הקדוש רבי שלמה לוצקער זצלה"ה זי"ע, בהקדמה לספרו 'דברת שלמה' (שי"ל ברוב פאר והדר ע"י 'הוצאת סדרים'):

והן אמת כי יראתי לגשת אל הקודש פנימה, להעלות על מזבח הדפוס דברי קדשו של אדמו"ר האלקי הקדוש מוהר"ר דוב בער [המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע] בעל המחבר ספר 'ליקוטי אמרים' זלה"ה, כי הם דברים שעומדים ברומו של עולם ומילין לצד עילאה ימלל אשר לאו כל מוחא סביל דא, ובדבריו הקדושים רמוזים הבנת כמה מאמרים מעץ חיים ומכוונות האר"י ז"ל ומזוהר, כידוע לכל שומע אמרותיו הנעימים למאות ולאלפים מגדולי עולם, ונכנסו דבריו בלבם כאש בוערת ונתלהבה נפשם לעבודת הבורא... כלל הדברים שבגלל הדבר הזה לא מצאתי ידי ורגלי להכניס את עצמי בהדפסת הספר הקדוש ליקוטי אמרים, אפילו לכתוב דברים כאלו היה רחוק מאוד בעיני, כי הם חכמות ראמות עד דלא יכיל למללא בפומא, כי הם כהררים התלויים בשערה על דרך (זח"א קג ע"ב) נודע בשערים בעלה בשיעורא דלבא והמשכיל יבין, וכל שכן להביא בכתב עט סופר, יושר אמרי שפר... ופעם אחד שאל אותי אדמו"ר זלה"ה למה אין אני כותב מה שאני שומע, והשבתי לו התשובה כנ"ל, גם אמרתי כי ראיתי כותבי כתבים מקצרים מאוד מכוונת אדמו"ר, ולפעמים אינם מבינים וכותבים לפי הבנתם, ואמר לי: אף על פי כן, איך שיהיה נכתב הכל טוב, למען היות למזכרת לעבודת הבורא ב"ה. ואמרתי לו למה אדמו"ר רוצה וחושק לזה, וכך אמר לי: וכי קטן בעיניך דבר שביקש דוד המלך ע"ה (תהלים סא, ה) אגורה באהלך עולמים, ר"ל בב' עולמות (יבמות צו ע"ב).

והן הן הדברים אשר השיב מרן הקדוש הרבי ר' בונם זצלה"ה זי"ע לתלמידו הרה"ק רבי זושא הכהן מפלאצק זצלה"ה זי"ע, בעת שה' כותב מה ששמע מרבו. פעם אחת אמר לרבו שאינו מבין מה שכתב בעצמו, אז אמר לו הר"ב: כתוב כפי מה שאמרתי, ומי שיזכהו ה' ע"י אותו המאמר, הוא יבין (שמחת ישראל, הובא בהקדמה למהדו"ח מספר 'תורת כהן').

ישב פעם אדמו"ר הרה"ק רבי משה מרדכי מלעלוב זצלה"ה זי"ע בכותל המערבי, אפוף שרעפים ופניו להבות. ניכר היה על אותו צדיק באותה עת הלהבת אש אשר יקדה בקרבו פנימה. לפתע פנה אל סובביו וביקש שיזכירו לו את ה"ווארקער ווארט". כאשר חזרו לפניו על מאמרו של רבינו, עה"כ (תהלים פא, ח) "אענך בסתר רעם", דלכא' הרעם הוא דבר שבגלוי בקול רעש גדול, א"כ על איזה סתר יכוון הכתוב. אכן, על אותו "פארהוילינער דינערען", רעם חבוי בפנימיות הלב, המרעיד את כל נימי הנפש, כאשר צעק לבם אל ד' ובחוץ לא נשמע כלום, "א שטיל שווייגענדיג געשריי", היא הצעקה החביבה לפני יודע תעלומות השומע צעקות. או אז נראתה שביעות רצונו של הרבי מלעלוב, נראה היה כי לזה התכוון.

"ווארקער ווארט". 'ווארט' שכל כולו אומר 'ווארקא'. נדמה, כי ב' תיבות אלו מביעים נכונה את עומק יקר תפארת אותה דרך נפלאה, דרך קדושה וטהורה בה אחז צדיק דרכו, במסילה העולה בית קל.

סימנא טבא גם מצאנו בפסקא זו, שכן **בסת"ר רע"ם** עם האותיות, המכוון על תוכן הפנימי של הפסוק, עולה בחשבון שמו הטהור של רבינו, **רב"י מרדכי מנח"ם מווארק"א** עם הכולל, כי זה כל האדם. זה היה סודו של רבינו, "שעשה תמיד בשתיקה קולי קולות להשי"ת בלי הפסק", כאשר העיד עליו בנו הגדול **מרון אדמו"ר הרה"ק רבי שמחה בונם מאטוואצק זצללה"ה זי"ע**.

בצאתי מן השער אשא כוס של ברכה להאי מותב תלתא, ידידים יקרים וחברים מקשיבים, הגה"ח ר' פנחס אהרנסון שליט"א מו"צ בפעיה"ק ירושלים תובב"א, כהן שדעתו יפה הרה"ח ר' אהרן הכהן קרפמן שליט"א, ועליהם הרה"ח **בנש"ק פע"ח ר' משה מיליקובסקי שליט"א בן כ"ק מרון אדמו"ר שליט"א מאמשינוב**. שחרם הרבה מאד בבירור מקחו של צדיק, דולים ומשקים מתורתו ועלהו לא יבול. ימלא ד' כל משאלות לבם לטובה ויזכו לראות בנים ובני חיים וקיימים עוסקים בתורה ובמצוות שבה לשמון, עם ברכות הגפ"ן במדה טובה ומרובה.

שלמי תודה אשגר לפני מכון לב ארי' בנשיאות אדמו"ר מאפאלע שליט"א, אשר רב חיילי' וגוברי' בהעתקת שמועת בית ווארקא ובנותיה לדור אחרון. חובה נעימה היא להודות להם על רוב עזרתם וסיועם בנפש חפיצה ובעין טובה. יברך ד' חיילם ופועל ידם ירצה, להקים שם עולם לצדיקי עולם וזכותם מסייעת בידם להשתלם משכורתם כפולה מן השמים. מפּי עליון יבורכו בכל ברכות הטוב, בשמחה ובטוב לבב.

כל הקורא פסוק בזמנו מביא טובה לעולם. בהאי יומא רבא דהילולא קדישא של רבינו, בסדר 'להגיד שבחו של אהרן שלא שינה', אשר פסוק זה קראו תלמידיו הגדולים של רבינו עליו, כאשר נסתלק בהאי עידנא דרעוא "בהעלותך את הנרות", הנה הגיע עת דודים, עת משוש שמחת אפריון החתן המופלג בתורה ויראה טהורה, חכם ונבון ומושלם בכל מדה נכונה, פאר מקדושים הרב אהרן שליט"א, בן ידידינו היקר והנכבד מאד נעלה, ידיד ה' וידיד כל בית ישראל אשר שמו מפארים ואין גומרין עליו את ההלל, מופלג ברוב טובו וצדקתו העומדת לעד, נשיא וראש מכונינו והעומד על גבינו, **כש"ת מורינו הרה"צ רבי שמואל צבי זינגער שליט"א בן כ"ק מרון אדמו"ר מאלכסנדר זצללה"ה**, נכד כ"ק מרון אדמו"ר הרה"ק רבי יוסף מאמשינאו זצללה"ה זיע"א.

ע"כ אמרנו דבר בעתו מה טוב, בהאי עידנא דחדוותא עילאה, נרדה נא לגנו לערוגות הבושם, לרעות בגנים וללקוט שושנים, מבאר מים חיים הם למוציאיהם, אגרא דבי

הילולי מילים, דיבורים יקרים ומאד נעלים, דברים היוצאים מן הלב, לבם של ישראל. ובהאי שעתא דשמחת הבנים, זכור אהבת קדומים והחיה נרדמים, נקדמה פני הזקנים הבאים מקמי שוכן מעולים, על הזכרון להיות עולים, ויהא בעל השמועה עומד כנגדנו, להכניס הדברים אל הלב, לעבדו ית"ש באמת ובתמים ובכל לבב, בקדושה ובטהרה.

מהררי ציון נשגר תהילה כי שם צוה ה' את הברכה. **שמואל** בקוראי שמו, קוראים אל ד' והוא יענם. מה טוב חלקו וחבלו שמתמסר עד מאד להקים שם לבית אבותיו ולהפיץ מעיינות חוצה, דולה ומשקה מתורתם לאחרים, בעין יפה וברוח נדיבה. זכות אבותיו תהא מסייעתו להמשיך במעשיו הכבירים, לשם ולתפארת בית אבות ופרי מעלליהם יאכלו. משולחן גבוה קזכי בכל הברכות והישועות, בבני מעלי ובריכי, חיי אריכי ומזוני רויחי עד עולם. בורא עולם בקנין השלם זה הבנין, בית גדול ומאד נעלה, עם כל הטוב מלעילא. שמח תשמח רעים האהובים, מאוצר מתנת חינוך להיות חנונים, לזכות לימי שמחה נעלים, שתהא השמחה מושלמת מייחלים, מיט א פריילעך הארץ ששים ושמחים, ויתן ה' וזכות האבות הק' תעמוד לבני הבנים ולשמחים בשמחתם להוושע בכל משאלות הלב לטובה ולברכה.

"היום היא"צ של האדמו"ר האמצעי מווארקא, הוא נפטר צעיר וגדולים אמרו ע"ז משום שסיים את תפקידו כאן בעולם. השלמת התורה ושלמות של יהודי זה שני דברים שהולכים יחד" (כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מאמשינוב, בהכנסת ספר תורה, ט"ז סיון תש"א).

בגילה וברעדה

מנחם מענדל בלאאמו"ר הרה"ח ר' שמואל שליט"א **ויסברוד**

מכון "נהור שרגא"

ט"ז סיון תשפ"ב לפ"ק, ירושלים עיה"ק תובב"א